Maandag, 25 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8809

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street. New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Carel A. Willemse's Telefoongids uit!

Vluchtende Nazies in de Caucasus.

Russen bezetten Starobyelsk, Armavir en andere plaatsen.

Hevige bombardementen op Lorient en het Ruhrgebied.

Japanse weerstand op Papoea geheel gebroken.

DE RUSSISCHE OFFENSIEVEN.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Duitse strijdkrachten van de Caucasus zien zich klaarblijkelijk voor een ramp van grote omvang gesteld als resultaat van de snelle Russische opmars nabij Kropotkin, terwijl aan het Voronesj-front de verslagen asstrijdkrachten in snelle terugtrekking zijn in de richting van Charkov en Kursk.

Een voortgang van 21 kilometer werd gedurende de nacht in de Noordelijke Caucasus gemeld en de Russen zeiden, dat zij daar een stad van groot belang veroverden.

Bij het heroverde Armavir aan de Rostov—Bakoe spoorlijn bevindt het Rode leger zich nog op slechts 68 kilometer ten Zuid-Oosten van Kropotkin en hadden zij de spoorlijn doorgesneden, die naar de Maikop-olievelden en Tuapse aan de Zwarte Zee leidt. Men zegt, dat grote aantallen Duitsers hier dreigen in een val te zullen lopen. Nog verschillende dorpen vielen in de [redacted] isoleerde groepen, waaronder een gehele divisie, die op ongeveer 80 kilometer achter het front gevangen zit. Ongeveer 800 vijandelijke manschappen werden gedood en 450 gevangen genomen aan dat front tijdens de duisternis. De opruiming van de omsingelde Duitsers ten Westen van Stalingrad duurde voort. Het gehele 2e bataljon van het 518e regiment van de 295e divisie infanterie gaf zich over en het zien er naar uit, dat andere groepen bereid zijn de witte vlag te hijsen. De Russen zeiden oorspronkelijk 220.000 man van de 22 divisies van het 6e Duitse leger omsingeld te hebben, doch dat deze reeds geslonken zijn tot minder dan 40.000 uitgehongerde overlevenden.

Langs het gehele front van het Ladogameer tot de warmere onbevroren rivieren van de Noordelijke Caucasus sprak het Russische communiqué van een onweerstaanbare voortgang en successen. Ongeveer 1800 slachtoffers van de as in doden en gevangenen worden gemeld sedert middernacht. De Russische opmars in de Noordelijke Caucasus deed de Duitsers nu werkelijk op de vlucht slaan en de berichten zeiden, dat zij nergens in staat zijn stand te houden.

De verovering van Armavir zou het vangen, kunnen betekenen van grote groepen Duitsers, die van hun voorraadbasis te Rostov zijn afgesneden. Het gevaar voor dat verkeerscentrum nam van alle kanten toe. Door de verovering van Gigant midden tussen de spoorlijnen, die van Salsk naar Tikhoretsk en naar Rostov leiden, kwamen de Russen op minder dan 145 kilometer van Rostov ten Zuid-Oosten ervan en schenen zij regelrecht op te rukken naar Kusjchevskaya, het grote spoorwegknooppunt, vlak ten Zuiden van Rostov. Aan de beneden-Don stonden de Russen op 90 kilometer van Rostov en ten Noorden ervan waren zij slechts 112 kilometer ver en slechts 16 kilometer van Vorosjilovgrad, het industrie-centrum van het Donets-bekken.

Een belangrijke stad in de Noordelijke Caucasus werd in de nacht veroverd maar niet genoemd in de bekendmaking. De Russen zeiden, dat zij 404 vrachtauto's, 14 kanonen, 70 karren en gevangenen in een coup namen. Aan het Voronesj-front omvatte de buit verschillende locomotieven, waarvan de Duitsers een tekort hebben, alsmede 14 opslagplaatsen met proviand.

De Russische winter-offensieven, die drie weken vroeger begonnen dan die van het vorig jaar en oneindig veel meer stootkracht vertoonden, hebben reeds meer dan drie-vierden van de Duitse winsten gedurende de zomer heroverd. Op sommige plaatsen ten Zuiden van Voronesj zijn de Russen verder doorgedrongen dan tot waar hun verste linie van opmars de vorige winter reikte. De Russische pers schreef de verantwoordelijkheid voor de Duitse terugtrekkingen aan Hitler zelf toe. De nieuwsbladen zeiden: „Gevangenen vertellen, dat Hitlers Generaals hem waarschuwden tegen het doordringen naar de Caucasus in plaats van alle krachten te concentreren tegen Stalingrad om de Duitse flank veilig te stellen (Moskou, (AP) 24.1).

RUSSEN VEROVEREN STAROBYELSK.

De Russische luisterdienst ving een speciaal Russisch communiqué op, dat zeide: „Onze troepen aan het Zuidwestelijke front veroverden de stad Starobyelsk". Starobyelsk ligt op 80 kilometer ten Noorden van Vorosjilovgrad aan een zijarm van de Donets. De stad ligt ook 80 kilometer diep in de Oekraïne en bijna precies midden tussen Voronesj en Rostov. De opmars van het Rode leger kwam daar op een afstand van 200 kilometer ten Zuid-Oosten van Charkov (Londen, (AP) 24.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 24 Januari zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad, ten Zuiden van Voronesj, in de Noordelijke Caucasus, in het beneden-Dongebied, in het gebied van de Noordelijke Donets en ten Zuiden van het Ladogameer hun gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren. Aan het Zuidelijk front voerden onze troepen offensieve gevechten. De afdeling X sloeg een Duitse tegenaanval af, en brak op de hielen van den terugtrekkenden vijand door in een krachtig versterkte bewoonde plaats en veroverde deze.

De vijand liet op het slagveld 3 uitgebrande tanks, 2 kanonnen met eigen drijfkracht, een pantserwagen, 11 machinegeweren, 3 mortieren en 29 automatische geweren achter. Vele geweren en veel ammunitie werden veroverd. In een andere sector veroverden onze Rode soldaten twee grote bewoonde plaatsen. De manschappen van het Rode leger aan het Zuidwestelijke front zetten hun offensief voort en veroverden verschillende bewoonde plaatsen. Bizonder felle gevechten vonden plaats om een bewoonde plaats, die verschillende malen van eigenaar wisselde.

In de nacht vielen onze manschappen de Duitsers aan en verdreven den vijand in gevechten van man tegen man. Na ongeveer een bataljon infanterie te hebben verloren in doden en gewonden trokken de Hitlerieten zich terug. Onze troepen veroverden een ammunitie-opslagplaats, een graan-depôt, 46 vrachtwagens en vele geweren. De troepen van het Voronesj-front leverden succesrijke offensieve gevechten. Nog een omsingelde vijandelijke groep werd uitgeroeid. 1100 Vijandelijke officieren en manschappen werden gevangen genomen. 260 Vrachtwagens, 15 kanonnen, 48 machinegeweren en 13 mortieren werden veroverd. De manschappen van de afdeling X van het Rode leger bezetten als resultaat van hardnekkige gevechten een bewoonde plaats en veroverden 4 antitankkanonnen, 17 machinegeweren en 19 automatische geweren. Tevens werden twee draadloze stations genomen.

De mannen van het Trans-Caucasische front bezetten verschillende dorpen bewoonde plaatsen. Garden-kozakken vochten zich een weg vooruit over een afstand van 30 tot 40 kilometer en ruimden ongeveer 800 Hitlerieten op. Meer dan 100 vijandelijke officieren en manschappen werden gevangen genomen en 7 kanonnen. 40 vrachtwagens, 50 karren met oorlogsmaterialen en 2 ammunitie-opslagplaatsen werden veroverd alsook 2000 runderen en 15.000 schapen, die door de Duitsers van de bevolking waren genomen" (Moskou, (AP) 25.1).

JAPANSE WEERSTAND OP PAPOEA GEËINDIGD.

Vern Haugland seint van ergens op Nieuw Guinea:

De georganiseerde Japanse weerstand op het schiereiland Papoea eindigde gisteren om 12.05 uur plaatselijke tijd toen de laatste twee groepen van den vijand, die eens een aantal van 15.000 man had, werden opgeruimd door de zegevierende Noordamerikaanse en Australische strijdkrachten. De laatste welke viel was de groep Japanners aan de kust ten Noord-Westen van Sananda. Toen hij in de vroege morgen werd aangevallen door de Australiërs bood de vijand bitter weerstand, doch trok zich over enige afstand terug. De artillerie en mortieren deden de nieuwe defensie verzwakken en deden den vijand in de namiddag instorten. Twee dagen geleden ruimden de Noordamerikanen de voornaamste Japanse groep op, 3 kilometer van de kust langs het pad van Soputa. Hierbij werd hevig artillerie- en mortiervuur gebruikt. Een kleine afdeling werd gelaten aan de Noordzijde van het pad. Een totaal van 475 doden werd geteld in dat gebied.

Gisteren om 7 uur poogden 33 Japanners, leden van deze afdeling, te ontsnappen.

De Noordamerikanen doodden er 32 en namen den overgeblevene gevangen. De Noordamerikanen onderwierpen de weinig overgebleven Japanners aan een goed georganiseerd mortier- en artillerie-vuur dat midden op de morgen begon. Kort na het middaguur meldden de Noordamerikanen, dat de Japs waren opgeruimd. 14 Japanse zwervers werden ten Zuiden van Gona gedood. Voor zover bekend waren de enige overgebleven Japanners op het schiereiland van Papoea afzonderlijke soldaten, die hopeloos in de moerassen ronddoolden. Deze worden achterna gezeten. Ongeveer 1200 Japanse slachtoffers werden geteld in het gebied van Sananada tot heden toe. Een totaal van 898 werd tevoren gedood in het gebied van Gona waardoor het totale aantal Japanse doden in deze sector 2100 bedraagt (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 23.1).

BOMBARDEMENT OP LORIENT.

Alfred Wall seint uit Londen:

De Royal Airforce bracht in de afgelopen nacht twee verpletterende slagen toe aan de Duitse oorlogsmachine door het duikbotennest te Lorient voor de vierde maal binnen 10 dagen te bestoken en een lading van bommen te storten op het hart van industrieel Westelijk Duitsland. Na de daglichtaanval van gisteren door Noordamerikaanse Vliegende Forten op Lorient wierpen de zwaarste bommenwerpers van de Royal Airforcet in de nacht een „groot gewicht" van brisant- en brandbommen in een geconcentreerde aanval van 30 minuten op de duikbotenkooien en werven. Het zicht was goed en vele branden werden achtergelaten. Sommige der terugkerende vliegers zeiden, dat zij op een afstand van 240 kilometer konden worden gezien. Slechts 3 bommenwerpers werden vermist van de twee tochten (Londen, (AP) 24.1).

Het nieuws van vandaag.

De Russen melden grote successen op verschillende fronten, waardoor de Duitsers in een steeds meer benarde positie komen te verkeren. Na Armavir veroverd te hebben, maakten de Russen in de Noordelijke Caucasus nog belangrijke voortgang in de richting van Kropotkin, het spoorwegpunt ten Zuid-Oosten van Rostov. Men gelooft, dat de Russen met deze opmars grote aantallen Duitsers de terugweg hebben afgesneden en tevens de Maikop-olievelden naderen. Nog verder naar het Noorden hebben Russische kozakken van het heroverde Pesjanokopskoye uit in de afgelopen nacht 30 tot 40 kilometer voortgang gemaakt waarbij zij verschillende dozijnen plaatsen bezetten. Ongeveer 800 Duitsers werden gedood en 100 gevangen genomen. De Duitsers zijn thans op de vlucht geslagen en zien geen kans om ergens stand te houden. Aan het Voronesj-front maken de Russen ook snel voortgang. Ten Zuid-Oosten van Charkov namen zij Starobyelsk, en het middernachtelijk communiqué meldde, dat nog 1600 gevangenen aan dit front werden gemaakt. Ook vielen in de nacht verschillende plaatsen in handen van de Sovjets. Berlijn geeft eerst nu de evacuatie van Voronesj toe, een stad waar zij volgens de Russische berichten slechts in de buitenwijken doordrongen (blz. 1).

De Geallieerde luchtstrijdkrachten zetten haar aanvallen in West-Europa voort. In de namiddag van Zaterdag bombardeerden Noordamerikaanse Vliegende Forten de duikbotenbasis te Lorient. Dezelfde nacht vielen zware Britse bommenwerpers hetzelfde object aan. Tevens deden de Britten verspreide aanvallen op het Ruhrgebied. Ook weer in de afgelopen nacht trok de Raf uit en werden Frankrijk en het Westen van Duitsland aangevallen (blz. 3).

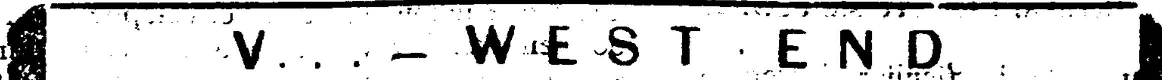
In Noord-Afrika rolt het 8e Britse leger het Afrika Corps achterna. Het communiqué van Cairo zegt niet waar de Britse voorhoede zich bevindt, doch men meent, dat in de nabijheid van Zuara contact is gemaakt met de vijandelijke achterhoede. Tevens gelooft men, dat Britse verkennings-patrouilles reeds de grens van Tunis zijn overgestoken. De luchtactiviteit aan dit front duurde tijdens het weekeinde op grote schaal voort. Behalve dat de troepen van de as aan een verschrikkelijke bestoking werden onderworpen, vielen Vliegende Forten met een escorte van Lightnings de vloothasis Bizerte aan. De Duitsers, die de aanval poogden te onderscheppen, verloren hierbij 19 toestellen. De Noordamerikaanse vliegtuigen keerden alle terug. Van de strijd op Nieuw Guinea wordt gemeld, dat de Japanse weerstand op het schiereiland Papoea thans geheel heeft opgehouden (blz. 3).

Het is nog niet bekend, of de Viervorst van ons Eiland een feestdag zal gelasten ter gelegenheid van de grote gebeurtenis: de geboorte van Carel Antonius Willemse's Telefoongids, uitgave 1943. Hedenmorgen zijn de eerste exemplaren verschenen. In de loop van deze week, ja werkelijk, wij spreken niet meer van jaren, maar van deze week, zo deelde ons de drukkerij van de „Curaçaose Courant" vanmorgen mede, zal men beginnen met de bezorging. Reeds jaren heeft Curaçao gewacht, in de Eerste Suppletoire Begroting van Juli 1941 werd er reeds geklaagd vanwege het wachten. Maar aan alles komt een einde. Het was, als ware het proefalarm van hedenmorgen de aankondiging van de blijde mare: de Telefoongids is er. Aangezien telefoonnummers voortdurend aan mutatie onderhevig zijn, is het gewenst, dat tenminste elk jaar een nieuwe gids verschijne. Wellicht kan men dus thans reeds aanvangen en er een gewoonte van te maken, dat Curaçao elke maand Januari een nieuwe gids krijge.

„Enfin! Pak Weg!"

De afgelopen Week.

Van hetgeen men hoort en van hetgeen buitenlandse week- en nieuwsbladen vertellen merkt men dezer dagen telkens welke verbazing de huidige Russische offensieven hebben gewekt; hoe onbegrijpelijk men het vindt, dat de Russen na in de zomer en de herfst — in 5 maanden tijds —, over zulke grote afstanden te zijn teruggedrongen, thans na 2 maanden reeds meer dan drie-vierden van de toen verloren gebieden heroverd hebben. En dan behoeft men niet zo lang terug te gaan om te zien hoe men van mening was, dat Rusland op het punt stond te verliezen, ja, dat men zelfs reeds niet meer rekende op Rusland als Geallieerde. Zelfs commentators, die tot de beste gerekend moeten worden, deden mee aan de voorspellingen, dat Ruslands weerstand in 1942 definitief gebroken zou worden.

Toen begon de reeks van Russische offensieven bij het begin van de winter en met elk nieuw offensief, dat door de Sovjets geopend werd, steeg ook de verbazing tot men begon in te zien, dat Rusland niet op het punt gestaan had ineen te storten, dat de Russische weerstand bij lange na niet gebroken was en het terugtrekken der Russen in zomer en herfst van 1942 slechts geschiedde om krachten te sparen en intussen Hitlers „Wehrmacht" uit te putten.

Het is echter niet zo verwonderlijk wat thans in Rusland geschiedt en men behoeft zich evenmin te verbazen over de kracht, die het Rode leger ontplooit. Wie de vorige winter goed de situatie in Rusland heeft gadegeslagen, hij heeft gezien, dat Rusland tot meer in staat was en niet zou ineenstorten voor een Duits offensief, dat oorspronkelijk voor de lente bedoeld was, maar eerst laat in de zomer kwam. Want de vorige winter hadden de Duitsers het gemunt op Moskou. Maar hoe zij ook streden en welke pogingen zij ook aanwendden, de Russen wisten niet van wijken en toonden, dat zij stand konden houden indien het erop aan kwam.

Toen tenslotte de Duitsers hun aanvallen op Stalingrad deden en hierbij honderdduizenden manschappen offerden zonder...... Stalingrad te nemen, toen moest men zich toch wel bewust worden van de Russische kracht. En al lag die kracht niet in een offensief, zij was groot genoeg om alle voorstanders van de goede zaak het vertrouwen te schenken in de overwinning.

Nu is het zover gekomen, dat het Russische leger, behalve een verdedigende kracht ook een aanvallende kracht vertoont. Stuk voor stuk zijn de 7 Russische offensieven, die door Generaal Gregorius Zjukov — den redder van Moskou — werden georganiseerd, geslaagd. Van Stalingrad tot de Caucasus en van de Caucasus tot Leningrad hebben de Russen hun operaties met zulk een stiptheid en doeltreffendheid uitgevoerd, dat aan deze aanvallende kracht niet meer kan worden getwijfeld.

Niettegenstaande dit hoort men nog hier en daar de mening opperen, dat het maar weer zal duren zolang het winter is en dat de Duitsers in de zomer wel weer terug zullen komen. Met deze mening zijn wij het in geen geval eens. Tenzij Hitler voor de dag kan komen met een nieuw en dodelijk wapen kan met gerustheid worden gezegd, dat hij de strijd in Rusland heeft verloren. Hitler zal niet terugkomen in de komende lente. Hitler zal niet terugkomen in de zomer. Hitler komt nooit terug.

De oorlog heeft nu eenmaal zulk een wending genomen, dat Duitsland in de verdediging geplaatst is. Mocht de Reichsführer het vorig jaar nog kans zien een aanval in Rusland op touw te zetten, dit jaar zal hij blijde mogen zijn, indien hij een hechte verdedigingslinie op kan werpen langs een gereed gemaakte linie, laat ons zeggen, langs de Westelijke grens van Rusland. Want hij kan erop rekenen, dat dit jaar het tweede front zal worden geopend in West-Europa en hij kan erop rekenen, dat Afrika voor hem verloren zal gaan en ook de onderkant van Europa zal komen open te liggen voor een invasie.

Men zou zich misschien afvragen waarom Joseph Stalin in 1942 zoveel pogingen heeft gedaan om zijn Geallieerden over te halen tot het openen van een tweede front. Was dat dan geen teken van zwakte? Was het niet een teken van zwakte, dat Rusland om wapenen vroeg en dat de Russische Minister van Buitenlandse Zaken, Viacheslaff Michaelovits Molotov naar Londen en Washington ging om steun te vragen?

Het zijn misschien dingen, die velen hebben misleid tot de gedachte, dat Rusland op het punt stond om ineen te storten en misschien ook het Duitse Hoofdcommando hebben misleid. Maar toch was Rusland niet zwak hoewel ook in één adem toegegeven kan worden, dat Rusland de steun van zijn Geallieerden nodig had...... dringend nodig had. En daarom is het des te meer te waarderen, dat de Russische offensieven toch geslaagd zijn en toch zo goed gaan.

Doch het succes had veel groter kunnen zijn. Wie weet had Duitsland reeds in de aanstaande lente de strijd moeten opgeven. Want hadden de Geallieerden inderdaad gehoor gegeven aan het verzoek van Stalin, hadden zij een tweede front in West-Europa geopend, desnoods met achterlating van de landingen in Noord-Afrika, dan hadden zij het Duitse Oostfront belangrijk verzwakt en de taak van het Rode leger belangrijk verlicht.

Stalin heeft waarschijnlijk besloten een gewaagde poging te doen om de Duitsers in de val te lokken. Hiermede moest hij belangrijke gebieden opgeven en een belangrijk deel van de bevolking bloot stellen aan de gevaren, die een invasie meebrengen.

En eventueel kon hij geoefende troepen uit Siberië halen, vooral daar Japan op het ogenblik de handen vol heeft met China, Birma, de Salomonseilanden en de Aleoeten en wel geen wintercampagne in het Verre Oosten zou openen tegen de Sovjet-Unie.

Het blijkt nu trouwens veel meer, dat het non-agressie verdrag door Rusland en Japan getekend in de politiek van beide landen van groot belang was. Zowel Rusland als Japan hebben met dit verdrag hun voordelen behaald: Rusland, zodat het de handen vrij kreeg om Duitsland te bestrijden en Japan, zodat het de handen vrij kreeg om de Verenigde Staten te bestrijden en geen bombardementen van Siberië uit behoefde te vrezen. Zoals het er thans uitziet, bestaat er niet veel kans meer, dat deze beide landen nog met elkaar in oorlog zullen geraken, omdat Rusland zich de nederlaag van Duitsland tot doel gesteld heeft en Japan het wel zal laten zich zulk een vijand als Rusland op de hals te halen.

Want het nu wel duidelijk, dat de Verenigde Volken hun krachten in de eerste plaats tegen Duitsland gericht hebben, zodat Japan uiteindelijk alleen zal staan tegen de overmacht.

Curaçao.

HET PRINSELIJK GEZIN DANKT.

Ter gelegenheid van de geboorte van Prinses Margriet Francisca zond Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., de Apostolisch Vicarius van Curaçao, het volgende telegram naar het Prinselijk Gezin.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, Ottowa.

Apostolisch Vicaris, Geestelijkheid en Katholiek Volk bieden Uwer Koninklijke Hoogheden eerbiedige gelukwenschen geboorte Prinses, smeeken Gods zegen af voor Koninklijk Huis.

Zijne Hoogwaardige Excellentie mocht het volgende antwoord ontvangen:

Ottawa Ont.

Monseigneur Verriet Apostolisch Vicaris, Geestelijkheid en Katholieke Volk Willemstad. Uwe hartelijke gelukwenschen zijn door Prinses Juliana en Prins Bernhard ten zeerste gewaardeerd.

Van Tets, Particulier Secretaris.

DE FEESTELIJKHEDEN IN HET DERDE DISTRICT.

Gisteren zijn in het Derde District de feestelijkheden gehouden, welke georganiseerd waren ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Margriet Francisca. De Districtsmeester was zo vriendelijk ons hiervoor uit te nodigen, een uitnodiging die wij gaarne aanvaardden, doch waaraan, toen het eenmaal zover was, geen gevolg kon worden gegeven bij gebrek aan **vervoergelegenheid.**

De aangewezen verslaggever **posteerde** zich om half 9 in de stad en hield een reeks truckjes aan om erheen gebracht te worden, hetgeen **onmogelijk** bleek. Het gebrek aan openbare vervoermiddelen — met taxi's, viermaal op en neer rijden, zou onbetaalbaar geweest zijn — is dus reden, dat wij zeer tot onze spijt niet aanwezig konden zijn, toen het Derde District onder leiding van zijn Districtsmeester feest vierde.

CURAÇAOSE BOND VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING.

Ereteken voor alzijdige lichaamsontwikkeling.

De gecommitteerde van de C.B.L.O., de kapitein der Mariniers L. Langeveld **schrijft** ons:

Het is voor de Curaçaose Bond voor Lichamelijke Opvoeding een eer en een genoegen u te kunnen mededelen, dat deze door het Internationaal Olympisch Comité te Genève erkend werd als Curaçaos Olympisch Comité (C.O.C.).

Teneinde een alzijdige lichaamsontwikkeling van het Curaçaose Volk te bevorderen, sticht het C.O.C. een ereteken als onderscheiding voor veelzijdige verrichting op het gebied van lichaamsoefening.

In navolging van het Nederlands Olympisch Comité (N.O.C.), zal het ereteken bestaan uit een penning, welke op een blauw lint wordt gedragen.

De oorlogsomstandigheden laten vervaardiging van dit ereteken nog niet toe, zodat voorlopig zal worden volstaan met een diploma, waarop na de oorlog de penning zal worden verkrijgbaar gesteld.

Candidaten voor dit ereteken kunnen zijn jongens en meisjes van de leeftijd van 17 en 18 jaar, mannen van de leeftijd van 19 jaar en hoger, vrouwen van de leeftijd van 19 jaar tot 40 jaar.

De candidaten werden naar hun leeftijd in groepen ingedeeld; voor elk der groepen zijn afzonderlijke eisen gesteld.

Deze eisen hebben betrekking op een alzijdige ontwikkeling op het gebied van **lopen** (snelloop), **springen, werpen, zwemmen, klimmen, uithoudingsvermogen** (wandelen, lopen of wielrijden) en **zelfverdediging** (worstelen, schermen of boksen).

De **eisen** worden op schriftelijke aanvrage toegezonden. Deze aanvragen moeten gericht worden aan den kapitein der Mariniers L. Langeveld, kamp Suffisant, Curaçao en moeten ondermede inhouden een enveloppe, voorzien van het volledige adres van den aanvrager en van een 1½ cent postzegel.

De eisen zullen dezerzijds ter kennismaking gratis aangeboden worden aan ons bekende verenigingen en schoolbesturen, alsmede aan alle militaire inrichtingen.

Het C.O.C. wekt eenieder op dit schone ereteken te verwerven en met de oefening hiervoor ten spoedigste aan te vangen.

OFFICIëLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: L. C. H. M Bergman, Technisch Assistent bij de Landsradiodienst, 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte; gerekend te zijn ingegaan 21 December 1942; Mej. C. L. Suarez, beëdigd klerk ten hypotheek-kantore alhier, 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst; gerekend te zijn ingegaan 21 December 1942; De datum van ingang van de aan den commies ter Administratie van Financiën S. D. Abbad, verleende 4 maanden vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte te bepalen op 4 Januari 1943; Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, Griffier van het Hof van Justitie in Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, gerekend te zijn ingegaan 1 Januari 1943.

Werkzaamstelling: Mej. L. Pietersz, tijdelijk werkzaamgesteld ten kantore van den hypotheekbewaarder alhier; R. E. Irausquin, tijdelijk ten Parkette van den Procureur-Generaal.

Bevordering: A. C. van Maastricht, Hoofdagent der Burgerpolitie, tot Onderinspecteur der Burgerpolitie; W. A. Palm, klerk ter Gouvernements-Secretarie, tot adjunct-commies, gerekend te zijn ingegaan 1 Januari 1943; U. van Breet, klerk, werkzaam op de bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba, tot adjunct-commies; gerekend te zijn ingegaan 1 Januari 1943.

Eervol ontslag aan: Mej. O. Gonzalez, gouvernements-vroedvrouw op Aruba, eervol ontslag op haar verzoek, gerekend te zijn ingegaan 1 Januari 1943; J. A. Th. de Boer, eervol ontslag als leraar in de Engelse taal en letterkunde aan de Algemeen Middelbare School, het „Peter Stuyvesantcollege", te Curaçao, gerekend te zijn ingegaan 1 December 1942; Mej. I. V. Scholten, tijdelijk schrijfster ten kantore van den Gezaghebber van Aruba, eervol ontslag op haar verzoek ingang 1 Februari 1943.

Activiteitstelling: Drs. J. H. G. Mulders, wederom in activiteit te stellen als hoofdcommies ter Inspectie van het Onderwijs, gerekend te zijn ingegaan 4 Januari 1943.

Benoeming: L. E. van der Jagt, tot tijdelijk Controleur bij de dienst voor Sociale Zaken, standplaats Aruba; G. J. Sengers, tot leraar in de Engelse Taal en letterkunde aan de Algemeen Middelbare School, het „Peter Stuyvesant-College", gerekend te zijn ingegaan 1 December 1943; Den heer I. Jessurun Cardozo, tot lid van de Commissie van Onderwijs.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

BURGERLIJKE STAND VAN CURAÇAO.

Bevallen op Januari: 7 Pina, Vicenta echtg. v. Kent, P. V. L. z; 8 Laviana, Ana Julia echtg. v. Frans M. A. z; Schoop, Lusita Francisca echtg. v. Maria, N. A. d; Corpeleijn, Margaretha Arnolda echtg. v. Huijs, J. H. d; Boskaljon, Thelma echtg. v. Diaz, M. d; 4 Hoder, Khadra echtg. v. el Ayoubi, A. M. d; 10 Maduro, Rosa Angelica echtg. v. Behilia, P. N. d; 9 Rikey, Gladys Florine echtg. v. Heyliger, J. A. z; 8 Marchena, Maria Margaretha echtg. v. Curiel, J. S. d; 7 Ignacio, Virginia Arsela z; 10 Prince, Helena Vidalina echtg. v. de Windt, Ch. M. d; 11 Zoeliana, Concordia Hipolita echtg. v. Medina, R. d; Martha, Marcelina Isi dora echtg. v. Soleana, J. C. z; 11 Quirindongo, Mercelina Regina echtg. v. Martis, P. D. d; Bruin, Augusta Louise echtg. v. Delschot, E. R. z; 11 Ruan, Mary Octavia echtg. v. Horsford, Ch. L. d; 10 Lin, Kwai Yen echtg. v. Cheong, N. d; Curial, Leocadia Virgen z; 12 Offennan, Asela Virginia d; 8 Virginie, Juliana Cerilia echtg. v. Johannes, J. D. z; Hazel, Albertine Eleonore d; 11 Fowler, Josseline Henriette echtg. v. Nouel, F. A. d; 10 Frans, Sara Augustina z; 14 La Croes, Anastacia Petra echtg. v. De Lanooi, J. D. z; 13 Wilson, Catharine echtg. v. Sumter, J. W. d; 14 Caciano, Rufina Amalia echtg. v. Legito, L. M. z; Martha, Maria Emilia z; Everts, Polonia Constancia echtg. v. Sambo, C. E. z.

Ondertrouwd op Januari: 8 Levisson, Benno Mozes en Capriles, Maud; 14 Genaro, Ignacio Federico en Nikasia, Petra Pascualita; Margaritha, Lourens en Catalina, Isidora Martina; Richardus, Martiens Nemesino en Penso, Louisa Clementa; Nagele, Richenel Hendrik en Ohereng, Eleonore Didier Antonine; Thielman, Simeon Alfonso en Campos, Guillermina Erotedia; Cicilia, Ernesto Antonio en Pedro, Matilde Alejandra; Jackson, Archibald Belfield en Duinkerk, Dosia Elizabeth Constancia; Guevara, Tomas Aquino en Martis, Carmen Maria Clementina.

Getrouwd op Januari: 12 Schermacher, Willem Theodorus en Rusman, Elisabeth Martina; 14 Esser, Hendrik Marius Ludwig en Carrillo, Johanna Jansje.

Overleden op Januari: 1 Martina, Bernardus Luis echtg. v. Calmero, R. S. 69 j.; Neuman, Johanna 93 j.; 3 Feng, Yeng 42 j.; Pinedo, Cristina Auxilia 22 j.; 5 Martis, Pablo Julian 4 m.; Woodriffe, Mildred Eulalia 4 w.; Davelaar, Bernardo Abdulio echtg. v. Marchena, C. E. 42 j.; Petronella, Rosamalia Isidora 7 m.; 7 Zimmerman, Noris Catharina 8 m.; Leent, Lucilla Cornelia 56 j.; Koster, Petronelle Paulina 83 j.; 9 Schob, Rafael echtg. v. Laurens, H. J. 42 j.; 12 Creebsburg, Albertina Liliane 1 j.; 6 Liket, Marselianus Liket wedn. v. Sansreproche, N. L. 77 j.; 9 Pietersz, Juan Thomas echtg. v. Martis, L. M. 56 j.; 2 Diels, Denice Lucio Manolo 2 w.

Wij ontvingen:

„Jong Suriname", 22 Januari 1943. Als steeds is dit een interessant blad. Dit maal bevat het de belangrijke rede van Dr. van Mook, een hartelijk artikel over de benoeming van den Heer Johannes van de Walle tot hoofd van de G.P.D. in Suriname, over het tragisch ongeluk van den Surinamer Barron en reeds een artikel over H.K.H. Prinses Margriet Francisca, waarin zich de echte Surinaamse Oranjeliefde weer openbaart.

Twee opmerkingen: de benaming „Perschef" ten aanzien van den Heer Van de Walle is onjuist. Het Hoofd van een democratische gouvernementspersdienst is geen Chef van „de Pers", zoals het woord Perschef doet vermoeden, maar Chef over zijn eigen dienst, d.w.z. de gouvernementspersdienst, die **naast** en niet zoals in nationaal-socialistische en fascistische landen, **boven** de pers staat. Wij hebben hier geen staatspers, doch onafhankelijke persinstellingen, waarover van overheidswege geen chef sta.

De Heer Elias alhier heeft deze betiteling — die zonder kwade bedoelingen wel eens gebruikt wordt — ook van de hand gewezen, al is het een feit, dat dezelfde Elias het woord in ditzelfde nummer van Jong Suriname op blz. 2 gebruikt. Het woord perschef — door Jong Suriname, bekend om zijn democratische geneigdheid natuurlijk ook te goeder trouw gebruikt — heeft gevaarlijke consequenties.

Ten tweede: de redactie van Jong Suriname vraagt wederom tot publicatie van de bekende persoverzichten over te gaan. Wij wensten, dat het mocht. Deze persoverzichten zijn evenwel geen persoverzichten in de gewone zin des woords, doch zij worden samengesteld uit stukken uit de Surinaamse couranten, welke door het (thans afgetreden) Hoofd van de G.P.D. aldaar van bij- en opschriften worden voorzien, die zijn persoonlijke visie geven. Heeft dat Hoofd natuurlijk het volle recht deze persoonlijke visie te publiceren, hij heeft even groot recht verdere publicatie te verbieden. De stukken uit de couranten kunnen natuurlijk wel herplaatst worden, want de G.P.D. kan de publicatie van hetgeen hij niet zelf geschreven heeft ook niet verbieden. Dit laatste wordt in verschillende Curaçaose couranten bij herhaling dan ook gedaan.

Vrouwen - Organisatie Curaçao maakt weder een uitstekende indruk. Een cuenta di Anansi. Over de inrichting en verzorging van een tuin door den Heer B. A. Bitter enz. enz. Uit de Curaçaose Keuken geeft in verband met de geboorte van Prinses Margriet Francisca het oude recept voor het maken van kandeel.

Het Duitse moreel zakt.

Londen 9 Januari (N.O.F.C.) — (Nouvelles Officielles France Combattante).

De volgende aanwijzingen, die een daling in het moreel van het Duitse volk openbaren, zijn uitsluitend aan de Duitse pers zelf ontleend. Zij hebben een des te groter waarde, daar zij voortkomen uit een nauwkeurig gecontroleerde bron.

Uit de „Freiheitskampf" van 18 October 1942: „Een klein aantal stommeriken met een stel hersens, afgestompt door de vijandelijke radio en de kringen van armzalige lafaards, die zij vertegenwoordigen, twijfelt nog steeds aan onze overwinning...... wij zijn waarlijk al te vergeetachtig. Iedere dag, moeten wij de verschrikkelijke jaren, die op Versailles volgden, met hamerslagen in ons hoofd prenten."

Uit de „Völkischer Beobachter": „Weense uitgave van 22 November 1942: „Men hoort dikwijls vragen: „Welke stemming heerst er vandaag te Wenen, Berlijn, Boedapest of Rome?" Dit is een totaal misplaatste vraag. In dit vierde oorlogsjaar heeft de stemming niet de minste waarde. Wat van belang is, is de houding. Wat vertegenwoordigt temidden van een dodelijke strijd de stemming meer dan de tekortkomingen, de oncontroleerbare factoren, de aanvallen van zwakten of de intrigues van den binnenlandsen vijand? Zich mede laten gaan met de stemming is niet anders dan blijk geven van zwakte, van dwaling. Het betekent lafheid. Het betekent desertie."

Uit de „Völkischer Beobachter", Weense uitgave van 11 October 1942: „Het schijnt, dat er tegenwoordig een groep mensen bestaat, die zich biezonder ongelukkig gevoelen, als zij eens een keertje, geen reden tot klagen hebben...... voor hen betekent een oorlog een andere, zij gaan uit van hun ondervinding in de oorlog van 1918, zij beschouwen deze juist als de vorige en passen er dezelfde criteria op toe. Daar zij vreselijke herinneringen hebben bewaard van de jaren 1914—'18, moet deze oorlog voor hen op dezelfde vreselijke wijze eindigen. Men herkent ze aan hun woorden: „Het wordt van kwaad tot erger...... heb nog maar wat geduld."

Uit de „National Zeitung" van Essen van 20 October 1942 onder de titel: „De Knaagworm": „Iedereen kent het duizendkoppige monster, dat geboren wordt uit de een of andere geheime kiem en zich over het land verspreidt als een epidemie. Het is een soort besmettelijke ziekte, die bij voorkeur de zwakken van geest aantast, de kwaadsprekers en de lafaards. De geheime luisteraars naar de berichten van Londen, die zich zodoende verlagen tot het peil van vijandelijke agenten, behoren tot de eersten van deze groep"

Men zal opgemerkt hebben, dat bovenstaande bekentenissen van vroegere datum zijn dan de victorieuze opmars van Montgomery in Afrika, de landing in Noord-Afrika en de Duitse nederlagen in Rusland. Het is des te interessanter te constateren, dat van de tweede helft van October af de propagandamachine van Goebbels de noodzaak gevoeld heeft om over het gehele Reich een enorme propaganda-campagne te ontketenen, waarbij officiële personen zoals ministers, gouwleiders, evenals een speciaal corps van „Reichsender" (reizende redenaars) betrokken zijn.

Zelf het woord voerend in de gebombardeerde streken van het Rijnland, verklaarde Goebbels op 18 November jl. te Wuppertha!: „Tevergeefs zou men heden proberen het Duitse volk te doen luisteren naar vijandelijke propaganda...... Wij moeten de daders van deze lafhartige aanvallen haten met een helse haat. Zij, die dit weigeren te doen, zijn niet waardig de naam Duitser te dragen. De overmaat van objectiviteit is een typisch gebrek van ons nationaal karakter."

Tenslotte meldt het neutrale dagblad „Ny Dag" van Stockholm van 30 December jl. de volgende getuigenis van een Zweedsen industrieel: „In de laatste tijd heeft zich een merkbare verandering voorgedaan in de houding van de Duitsers ten opzichte van het nationaal-socialisme en de uitslag van de oorlog. Terwijl vroeger niets hun vertrouwen in de overwinning kon doen wankelen, is er thans van dit meerderwaardigheidsgevoel niets meer te merken, en alle gesprekken laten de vrees voor een nederlaag doorschemeren... Men kan zonder overdrijving zeggen dat er echte paniekstemming zich openbaart onder de leiders van het nationaal-socialisme."

Elk verdacht persoon wordt dan ook ten rechte of ten onrechte ingerekend ... In café's, restaurants, bierhuizen, wachtkamers van stations, overal waar zich soldaten bevinden, die op weg zijn naar het front, kan men op de kranten het jaartal 1918 lezen. Toen ik aan iemand een uitleg van dit verschijnsel vroeg, zei hij: „Wat? ziet u dan de gelijkheid van de toestand niet?"

In een privé gesprek met den chef van een belangrijke industriële onderneming vertrouwde hij mij het volgende toe. „Wij geven er ons vandaag rekenschap van dat Duitsland verslagen kan worden. Ik zeg u in vertrouwen: De generaals, de hoge officieren van de oude school, delen deze mening. Gij kunt mij geloven. Dit regiem zal het niet lang meer maken."

Heden overleed tot onze diepe droefheid de Heer

Elio Federico Antonio Römer.

Zijn weduwe, vader, broers, ooms, schoonbroers en neven nodigen hiermede hun vrienden en kennissen uit tot de bijzetting van het stoffelijk overschot welke heden zal plaats hebben om 4.30 p.m

STERFHUIS: KLIPSTRAAT 20.

Blanca Rojer-Römer
Elias A. Römer
Amado E. J. Römer.
Elpidio A. J Römer.
Carlos J. T. Römer
Miguel M. Römer
Ciro Römer
Oscar Römer
Hipolito Römer
Phillip Römer
Hendrik de Windt
Edgar Römer
Raul Römer
Elsio Rojer
Nicolas Rojer
Carlos Rojer
Frans Wever
Alex Rojer 228

Vrijdag kregen wij het droevig bericht, dat onze lieve vader en schoonvader,

de Heer L. Elias

op 22 October te s'Gravenhage is overleden.

Mr. E. ELIAS
V. J. ELIAS - SLYPER

S. v. p. geen bezoek
(223

Achtervolging van Afrika Corps wordt voortgezet.

19 As-vliegtuigen vernietigd bij U. S. A.-aanval op Bizerte.

Duitsers geven opdracht tot evacuatie oude haven van Marseille.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Januari 1941.

25. Het Italiaanse Hoofdcommando maakt bekend, dat de Britse hulpkruiser „Emmaeus" vol met troepen in de Atlantische Oceaan tot zinken werd gebracht.

26. Rome meldt, dat militaire doelen te Thessaloniki in Hellas gebombardeerd werden, waarbij havenwerken, benzine opslagplaatsen en een spoorwegstation getroffen werden.

27. Maarschalk Pétain bepaalt, dat alle Franse Ministers en hoge ambtenaren aan hem persoonlijk onderworpen zijn. De wet voorziet in bestraffingen bij niet-nakoming der plichten. Zelfs kunnen straffen gegeven worden aan ambtenaren voor verwaarlozing der plichten met terugwerkende kracht van 10 jaar.

Een bericht uit Rome meldt, dat de Minister van Buitenlandse Zaken Graaf Galeazzo Ciano, luitenant-kolonel van de Koninklijke Luchtmacht, het commando op zich heeft genomen van een groep bommenwerpers in het oorlogsgebied.

28. De Strijdende Fransen tezamen met strijders der Tuaregs veroveren na een tocht van 1327 kilometer de afgelegen Italiaanse legerpost Murzuk in de oase Fezzan in Libye. De Strijdende Fransen kwamen van het meer Chad in Frans Æquatoriaal Afrika.

Het verbod tot uitgave van het communistische dagblad „Daily Worker" in Engeland wordt met 297 tot 11 stemmen door het Lagerhuis goedgekeurd.

29. Generaal John Metaxas, de 70-jarige Minister-President van Hellas en leider van de Helleense militaire verdediging tegen Italië, overlijdt en wordt opgevolgd door Alexander Korizes.

Een groep 1000-man sterke Noordamerikaanse strijdkrachten komt ter bewaking te St. John op New Foundland aan.

30. Ter gelegenheid van de 8e verjaardag, dat de Nazies aan de macht kwamen in Duitsland houdt Hitler te Berlijn een radio-rede, waarin hij o.a. zegt: „Iedereen, die denkt in staat te zijn de Engelsen te helpen, moet één ding eens en voorgoed weten. Elk schip in of buiten een convooi, dat voor onze torpedo's komt, zal getorpedeerd worden." En tot de Engelsen zeide hij: „Waar wachten zij op? Op buitenlandse hulp? Op Amerika? Ik kan slechts één ding zeggen: Wij hebben sedert het begin van de oorlog iedere mogelijkheid in onze berekeningen getrokken. Iedereen, die de waarheid niet wenst te verkrachten, weet dat het Duitse volk niets heeft tegen het Amerikaanse volk. Duitsland heeft nooit belangen gehad op het Amerikaanse vasteland, tenzij dat ze tezamen vochten voor zijn vrijheid."

Derna in Libye wordt door de Britse strijdkrachten veroverd. De vorming van een nieuwe politieke groep, de Afrikaner-partij genaamd, wordt te Kaapstad bekend gemaakt. Deze partij zal de richtlijnen volgen van de antioorlogspolitiek van Generaal Hertzog. Ten gevolge hiervan zijn er te Johannesburg opstootjes.

DE STRIJD IN NOORD-AFRIKA.

Noland Norgaard seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Zonder onderbreking in zijn voortgang snelde het Britse leger voort naar het Westen na Tripoli te hebben bezet en de vijandelijke achterhoede te hebben ingehaald, die voortdurend wordt aangevallen door lucht-, land- en zeestrijdkrachten. Een Geallieerde stafofficier zeide, dat het „uiterst waarschijnlijk" is, dat sommige der verkenningswagens van het 8e leger reeds de grens naar Tunis zijn overgestoken van Tripolitanië uit. Elementen van de terugtrekkende Duitse strijdmacht zouden reeds door Gabès gepasseerd zijn. Het samenvloeien der gevechten van Tunis en Tripolitanië in een uiteindelijke campagne kwam met het uur nader.

Doch in Tunis waar Vliegende Forten en Lightning-gevechtsvliegtuigen een der grootste luchtgevechten van de oorlog hadden geleverd en opnieuw vlogen naar de vlootbasis van Bizerte, werden de Franse strijdkrachten van Generaal Giraud enigszins teruggedrongen en gedwongen zich van nieuwe stellingen, die de vlakte van Kairouan ten Zuid-Westen van Tunis overzien terug te trekken.

Het communiqué van het Midden-Oosten, dat van Generaal Montgomery's Hoofdkwartier werd ontvangen, zeide, dat de krijgers van het 8ste leger in contact waren met den vijand „ver ten Westen" van Tripoli. Men gelooft, dat dit was in de buurt van Zuara op 105 kilometer ten Westen van Tripoli en 56 kilometer van Tunis waar Maarschalk Rommel de overblijfselen van zijn Afrika Corps, die geschat worden op 40.000 tot 70.000 man, poogt samen te voegen met de troepen van Kolonel Generaal Jürgen von Arnim.

Zuara is het eindpunt van een spoorlijn, die ten Westen van Tripoli loopt en de laatste haven van waar de as een beperkte evacuatie van haar strijdkrachten in kleine boten zou kunnen trachten uit te voeren.

De radio van Moskou beschreef Zuara als een toneel van de grootste verwarring waarbij de gekwelde Duitsers en Italianen zich op wanhopige wijze pogen terug te trekken over zee en over land. Men zeide, dat de lichte Britse vlootstrijdkrachten, die de haven gisteren vroeg bombardeerden, de aanval voortzetten in samenwerking met zwermen van bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen en snelle eenheden van tanks en gemotoriseerde artillerie.

De radio van Marokko zeide, dat Geallieerde schepen reeds de haven van Tripoli binnenstomen. Berichten uit Caïro zeiden, dat de bevolking van Tripoli kalm is en — hoewel de haven en kaden ernstig beschadigd zijn door Geallieerde bombardementen en vernielingsploegen van de as— de verwoesting niet zo groot is als eerst werd gemeld.

Het communiqué van Caïro zeide, dat de Geallieerde luchtactiviteit enigszins is verminderd na een intensieve bestoking gedurende 72 uren van de vluchtende Duitse en Italiaanse colonnes, omdat de objecten zijn gedund. Het communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier, dat hier werd uitgegeven, gaf te kennen, dat Von Arnim enig succes had met zijn beperkt offensief om de corridor langs de Tunische kust te verwijden en plaats te maken voor Rommels vluchtende leger. In een van de tweevoudige aanvallen langs elke zijde van de Ousselat-bergketen bezetten de troepen van Von Arnim de belangrijke berg Genbel Bou Dabous, die de vlakten beheerst rond de heilige stad van de Muzelmannen Kairouan, op ongeveer 120 kilometer ten Zuiden van Tunis en 48 kilometer ten Westen van de havenstad Sousse.

De Fransen, die dat strategische punt hielden gedurende een week van hevige gevechten waarbij de Duitsers 50 tanks en een belangrijke hoeveelheid infanterie-strijdkrachten gebruikten, moesten zich eindelijk naar het Zuiden terugtrekken om aan een omsingeling te ontkomen. Een zegsman van het Hoofdkwartier zeide, dat de voornaamste nieuwe positie, die zij bezetten, was op de Gebel Ousselat, vlak ten Zuiden van de weg, die van Ousselat naar Kairouan leidt. De Fransen, die door enkele Noordamerikaanse troepen gesteund worden, behielden echter de stellingen ten Noorden van de weg, met inbegrip van het dorp Ousseltia en de Westelijke zijde van de Ousseltia-vallei ten Noord-Oosten van de stad. Alzo werd de colonne van Von Arnim ten Noord-Westen van de bergen teruggeslagen. De zegsman zeide, dat de situatie aldaar langs de weg van Pont du Fohs naar Robaa onveranderd is, waarbij de Britse en Franse strijdkrachten haar stellingen houden op 10 tot 11 kilometer buiten Robaa. Een enkele maal naderden de Duitsers die plaats tot op 5 kilometer afstands. Noordamerikaanse vliegtuigen gingen voort met hun gecoördineerde aanval op vele belangrijke punten in het verkeerssysteem van de as en vernietigden gisteren 21 Duitse en Italiaanse toestellen. 19 Daarvan werden neergeschoten door het verschrikkelijke vuur van de Vliegende Forten en hun Lightning P-38 escortes, die een vernietigende aanval op Bizerte deden. Zij braken een groot koopvaardijschip in de haven in stukken met voltreffers. Men gelooft, dat nog 16 Duitse Messerschmitt gevechtsvliegtuigen werden beschadigd in dit gevecht, doch alle Vliegende Forten en hun escortes keerden veilig terug. (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 24.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren zetten onze troepen hun opmars in Westelijke richting voort. Geallieerde gevechtsvliegtuigen zetten hun hinderende operaties voort en vielen de kleine vaartuigen aan, die pogen de haven van Zuara te verlaten op 95 kilometer ten Westen van Tripoli. Bovendien werd een aanval op grote schaal door gevechtsbommenwerpers uitgevoerd op de landingsterreinen te Ben Gardane. Een Junkers 88 werd neergeschoten in luchtgevechten en andere schade werd aangericht op vliegtuigen op de grond.

In de nacht van 23 op 24 Januari vielen onze lichte bommenwerpers de landingsterreinen te Medenine aan op 95 kilometer ten Westen van de grens tussen Tripolitanië en Tunis. Hier werden branden veroorzaakt. Verspreide voertuigen in het grensgebied werden ook met succes aangevallen. De haven van Palermo werd gebombardeerd gedurende dezelfde nacht en branden werden veroorzaakt. Twee vijandelijke koopvaardijschepen, die in Zuidelijke richting voeren werden getorpedeerd en in brand gezet door onze vliegtuigen ten Noorden van Sicilië. Een van de schepen brak in tweeën na een ontploffing en de andere werd het laatst gezien, terwijl het verwoed brandde. Een van de escorterende torpedojagers kreeg een voltreffer. Uitgebreide indringer-operaties werden voortgezet tegen de scheepvaart nabij Kaap Bon en Pantellaria, objecten op Sicilië en voertuigen op de kustweg in Tunis. Gisteren vielen Geallieerde gevechtsbommenwerpers verscheidene objecten aan de Zuidkust van Sicilië aan en voltreffers werden geplaatst op spoorlijnen en gebouwen. Van de bovengenoemde operaties keerden 2 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 25.1).

CORDELL HULL OVER TRIPOLI.

Cordell Hull zeide dat de val van Tripoli een der meest overweldigende op de voorgrond tredende en belangrijke overwinningen van de oorlog is. Hij verklaarde, dat de Regering en het volk der Verenigde Staten opgetogen zijn over de verrichtingen van het 8ste Britse leger (Washington, (AP) 23.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„**Stille Zuidzee** (alle data zijn Oosterlengte): Op 22 Januari: In de morgen bombardeerden Vliegende Forten zware bommenwerpers (Boeing B-17) de Japanse stellingen aan de Rekatabaai op het eiland Santa Isabel. Verschillende branden werden veroorzaakt. Gedurende de nacht van 22 op 23 Januari werden de Noordamerikaanse stellingen op het eiland Espiritu Santo gebombardeerd. Biezonderheden zijn niet gemeld.

Op 23 Januari: De volgende aanvallen werden op de Japanse installaties te Munda op het eiland Nieuw Georgië uitgevoerd: Gedurende de vroege morgen bombardeerde een Catalina patrouille-bommenwerper (PBY) het door den vijand bezette gebied. Grote ontploffingen ontstonden, waardoor voltreffers op een ammunitie-opslagplaats werden te kennen gegeven. Tegen het middaguur vielen Marauder middelzware bommenwerpers (Martin B-26) met een escorte van Wildcats (Grumman F-4) en Airacobra (Bell P-39) de afweerbatterijen aan en brachten deze tot stilzwijgen.

In de vroege namiddag vielen Vliegende Forten met een escorte van Lightnings (Lockheed P-38) de vijandelijke gebieden wederom aan en veroorzaakten zij enkele branden. Gedurende de avond voerden Marauders met een escorte van Airacobra's een vierde aanval uit op de vijandelijke stellingen in dit gebied. Gedurende de nacht van 23 op 24 Januari werden de Noordamerikaanse stellingen op het eiland Guadalcanal aangevallen door Japanse bommenwerpers. Geen biezonderheden worden gemeld. Noordamerikaanse grondstrijdkrachten op Guadalcanal doodden 45 Japanners in de periode van 20 tot 22 Januari" (Washington, (AP) 24.1).

EEN WAARSCHUWING VAN MINISTER FRANCIS FORDE.

De Australische Minister van Leger Francis Forde waarschuwde de Geallieerden heden tegen een zelfgenoegzaamheid over de succesrijke beëindiging van de campagne op Papoea en verklaarde, dat Japan ongetwijfeld een tegenaanval zal doen bij de eerste geschikte gelegenheid. Het succes op Papoea moet slechts worden beschouwd als een verlichting, die Australië zal helpen zijn gevechts-organisatie te verbeteren en zich gereed te maken voor verdere offensieven met een grotere steun van de Geallieerden. Hij zeide, dat niemand, die de globale oorlog bestudeert, het conflict in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan kan beschouwen als een aanhangsel van de eigenlijke grote slag (Canberra, (AP) 25.1).

NIEUWS UIT AUSTRALIË.

— De Procureur-generaal van Australië, Herbert V. Evatt, verklaarde, dat na de oorlog bijna de helft van de arbeidersbevolking van de oorlogsindustrie naar de vredesindustrie moet worden overgeheveld. Er bestaan plannen om op grote schaal arbeidershuizen te bouwen totdat ieder huisgezin beschikt over een behoorlijke woning. Iedere maand zouden 10.000 huizen worden afgeleverd.

Correspondentie: Den Heer G. Lijs. Z.E.

Uw ingezonden stuk hebben wij doorgezonden naar het Hoofd van de luchtbeschermingsdienst, wien het feitelijk aanging.

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale: Baseball: Lucky Strike — Union 4 — 3; Voetbal: Staco — Vitesse 4 — 1; Korfbal: Utrique Fidelis — The Western Stars 1 — 0.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat de Franse politie 6000 personen in Marseille gearresteerd heeft in opdracht van de Duitsers „om de orde in de stad te bewaren". De arrestaties volgden op het besluit van de Duitse autoriteiten om de oude haven van Marseille te doen ontruimen op „militaire en veiligheids-gronden". De oude haven heeft een burgerbevolking van 40.000. De radio zeide, dat bars en café's gesloten zijn.

— **Londen:** De Duitse radio zeide, dat nieuwe contingenten van Noordamerikaanse troepen zijn geland te Karatsji in Brits Indië en op verschillende punten aan de Perzische Golf.

— **Londen:** Het Duitse Hoofdcommando zeide, dat de astroepen Voronesj aan de bovenloop van de Don ontruimd hebben.

— **Londen:** Het Britse agentschap zeide, dat volgens de radio van Vichy Britse vliegtuigen zich in de nacht boven West-Frankrijk en het Ruhrgebied bevonden.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Het volgende communiqué werd door het Geallieerde Hoofdkwartier uitgegeven: „De vijandelijke opmars in de Ousseltia-vallei is tot staan gebracht. Onze strijdkrachten patrouilleerden ten Noorden van Ousseltia. Een uitval door de Amerikaanse troepen op Maknassy had het nemen van 80 gevangenen tot resultaat. 50 Gevangenen werden in de Britse sector genomen. Gevechtsvliegtuigen voerden vele vluchten uit voor het bieden van steun aan onze grondstrijdkrachten. In de nacht van 23 op 24 vielen bommenwerpers de werven te Bizerte aan en voertuigen op de wegen ten Oosten van Kairouan. Gisteren werden de haven van Sousse en het vliegveld nabij Medenine gebombardeerd. Op zijn minst een schip werd getroffen en schade werd veroorzaakt aan het vliegveld. Een van een kleine formatie vijandelijke gevechtsvliegtuigen, die onze bommenwerpers aanviel, werd vernietigd. Een onzer vliegtuigen wordt vermist van de operaties van de dag. Een onzer vliegtuigen, die tevoren als vermist werd opgegeven, is teruggekeerd.

In de loop van de laatste weken heeft de corvet te „Ville de Quebec" van de Koninklijke Canadese Marine onder bevel van Luitenant Commandant Robert Ernst Colman en geheel bemand door Canadezen een Duitse duikboot vernietigd in het Westelijke deel van de Middellandse Zee. De duikboot werd waargenomen en diepzeebommen werden geworpen, die haar naar de oppervlakte brachten. De vijand werd toen bestreden door kanonvuur, waarna de duikboot werd geramd in een rechte hoek vlak bij de commandotoren. De duikboot zonk 9 minuten na te zijn waargenomen. Een schipbreukeling werd gered."

VLAMMENWERPERS

Onze lezers zullen reeds meermalen in buitenlandse geïllustreerde tijdschriften en in journaalfilmen de afbeelding hebben opgemerkt van strijders, die, bewapend met vlammenwerpers, hun oorlogsbedrijf uitoefenen. In de suggestieve afbeelding van invasie - ondernemingen en van tankslagen ontbreekt bijna nooit dit strijdmiddel, waarvan de lekkende vlammen zich op den vijand richten om hem op deze wijze te bestrijden. Eigenlijk is er, wat dit strijdmiddel betreft, weinig nieuws onder de zon: de pekkransen en de kokende olie, die in verafgelegen tijden van de stadswallen op den aanstormenden vijand werden geworpen en die, zoals ons de geschiedenis leert, o.a. door de vrouwelijke hand van een Kenau Simonsz Hasselaar werden gehanteerd, zijn als de voorgangers te beschouwen van de hedendaagse vlammenwerpers; de beoogde uitwerking was dezelfde, nl. het moreel van den vijand aan te tasten en hem met een verbrandingsdood te bedreigen en te treffen, zo hij zich in het strijdgewoel mocht wagen.

In Wereldoorlog I gebruikten de Duitsers voor het eerst de vlammenwerpers.

Van de vlammenwerper in de huidige vorm hebben de Duitsers het eerst gebruik gemaakt. Bij het uitbreken van Wereldoorlog I beschikte het Duitse leger over een aantal vlammenwerpers, waarmede door bepaalde eenheden en manschappen een zekere vaardigheid in technisch en tactisch gebruik was verkregen.

De eerste aanval, waarbij vlammenwerpers werden ingezet, vond plaats op 25 Februari 1915 nabij Malincourt op het Westfront; met het nieuwe strijdmiddel behaalden de Duitsers enige successen en dit was wellicht voor de Geallieerden aanleiding om het gebruik er van eveneens in te voeren, teneinde den vijand van hetzelfde laken een pak toe te kunnen dienen.

Sedert is van weerszijden van dit oorlogswapen een vrij druk gebruik gemaakt, waartoe overigens de stellingoorlog het zijne bijdroeg, omdat bij de opruiming van in loopgraven, schuilnissen, mitrailleurnesten, ingegraven commandoposten, achtergebleven en verzet biedende vijanden van dit wapen uitstekend gebruik kan worden gemaakt. In de bewegingsoorlog beperkt het tactisch gebruik zich meestal tot nauw omschreven opdrachten; onder bepaalde voor de inzet gunstige omstandigheden kan het effect evenwel groot zijn

Hoe zit de vlammenwerper in elkaar?

De constructie van alle vlammenwerpers is gebaseerd op hetzelfde beginsel: een reservoir bevat de brandstof, een olieachtige massa, welke in de regel uit een mengel van teerresidu en bepaalde chemicaliën, zoals hydrocarbonaten, creosoot en koolsulphide, bestaat. Een tweede reservoir, somtijds in de vorm van een metalen fles, van het eerste gescheiden door een afsluitbare klep, is gevuld met samengeperst gas, veelal stikstof, dat als voortdrijvend element moet dienst doen. Wanneer de klep geopend wordt, drukt het gas de brandstof door een straalpijp naar buiten. De ontsteking geschiedt meestal door een bepaalde ontstekingsinrichting aan de mond van de straalpijp. Het effect van de verwekte vuurstraal berust op de geproduceerde warmte, welke uitwerking heeft tot op een gemiddelde afstand van drie maal de diameter van de vuurstraal.

Voorts ontwikkelt zich bij het stuiten van de vuurstraal tegen een bepaald object door het optreden van onvolkomen verbranding het gevaarlijke en giftige koolmonoxyde, hetwelk in afgesloten ruimten zoals bunkers, nissen, tanks en dergelijke een bijkomstige uitwerking oplevert, wanneer daartegen geen afzonderlijke afweermaatregelen zijn getroffen (gasmakers e.a.). Toch kan in het algemeen gesteld worden, dat het morele effect van de vlammenwerper het materiële overtreft. Een verrassend verschijnen van vlammenwerpers op het toneel van de strijd heeft vaak een grote morele uitwerking gehad. Toch zal een goed geoefende en in de hand gehouden troep het gevaar snel onderkennen en tijdig de geëigende tegenmaatregelen weten te treffen.

De lengte van de uitgestoten vuurstraal (werpafstand) hangt af van:

1. De druk van het aandrijvingsgas. Deze druk mag een zekere limiet niet overschrijden, anders treden stoornissen op door het „sputteren" van de straal, veroorzaakt door gasdeeltjes, welke gelijktijdig met de brandstof uit de straalpijp ontsnappen.

2. De diameter van de uitgestoten, vlammende straal. Deze diameter verschilt naar gelang van het toegepaste toestel. Bij gedragen vervoer heeft het toestel geringe afmetingen en is de diameter van de vuurstraal betrekkelijk klein, omdat anders de inhoud van het brandstofreservoir te spoedig zou zijn uitgeput. Bij een vast opgesteld toestel, o.a. gemonteerd op tanks, is men minder gebonden aan afmetingen en is de diameter van de vuurstraal ook belangrijk groter.

Het vlammenwerperpersoneel wordt tegen mogelijke vonken en afspattende, brandende oliedeeltjes beschermd door asbest-kleding.

Draagbare en vastopgestelde vlammenwerpers.

Men onderscheidt, zoals gezegd, in het algemeen twee soorten vlammenwerpers: de draagbare en de vastopgestelde, waarvan bepaalde modellen in tanks worden opgesteld.

De draagbare toestellen worden veelal bij wijze van ransel op de rug van den man vervoerd; zij worden als regel ingezet bij het verrichten van offensieve acties en worden dan gebruikt tegen bepaalde vijandelijke weerstandskernen, zoals mitrailleurnesten, bunkers en dergelijke, doch ook tegen tanks en tegen ingegraven vijanden en tegen die, welke in huizen, kelders en dergelijke stand houden.

Teneinde de voorwaartse beweging van het vlammenwerperpersoneel te camoufleren, worden vaak eerst enige stoten uitgebracht, waarvan de ontwikkelde rook als masker dient.

Bij de bestrijding van tanks komt het er vooral op aan het inwendige van de vijandelijke vechtwagen in brand te zetten, door de vuurstraal te richten op openingen en spleten.

De constructie van de draagbare toestellen is zeer verbeterd door het gebruik van lichte materialen, waardoor de nuttige last verhoogd kan worden.

De werpafstand reikt bij de moderne toestellen tot ongeveer 35 meter. Er kunnen 30 à 40 vlamstoten mee worden uitgebracht, welke elk een tijdsduur hebben van 30 à 40 seconden.

Vastopgestelde toestellen worden in de regel ingezet, wanneer de strijd is vastgelopen en het karakter aanneemt van een stellingoorlog. Alsdan worden zij in gedekte opstellingen — loopgraven, — schutterskuilen e.a. — geplaatst en hebben een defensieve opdracht met het onschadelijk maken van aanvallende vijanden.

De werpafstand bedraagt bijna 100 m., terwijl dergelijke toestellen in staat zijn 50 à 100 vlamstoten te produceren, elk met een tijdsduur van 2 à 3 minuten.

De tankvlammenwerpers.

Aangezien een modern vuurwapen over het algemeen een veel krachtiger uitwerking garandeert, is het gebruik van deze vast opgestelde toestellen op de achtergrond gedrongen. Bepaalde „vaste" modellen worden in tanks gemonteerd; deze toestellen hebben dezelfde capaciteit als zojuist voor de vast opgestelde aangegeven. Deze tankvlammenwerpers worden voornamelijk ingezet als antitank-wapen, terwijl overigens het gebruik gelijk is aan dat van de draagbare toestellen, dus in het algemeen voor offensieve acties, waarbij de grotere capaciteit een krachtiger uitwerking waarborgt.

Vrijwel alle oorlogvoerende landen beschikken thans over deze vuurspuwende monsters.

Bij het uitbrengen van vlamstoten moet vooral bij de tegenwoordige drachten ernstig rekening worden gehouden met de windrichting.

De bestrijding van vlammenwerpers richt zich op het buiten gevecht stellen van den bedienaar, die, wanneer zijn toestel in werking is, een zeer zichtbaar en daardoor ook trefbaar doel oplevert. De bestrijding van vlammen werpende tanks geschiedt op dezelfde wijze als die van de gewone tanks; de tank zelf, het pantserafweergeschut en de luchtstrijdkrachten (voornamelijk duikbommenwerpers) vormen de meest effectieve bestrijdingsmiddelen tegen tanks.

Aangezien bij een eventuele landingspoging tegen de Britse kust talrijke gedekte weerstandskernen, welke ter bevestiging van die kust zijn opgericht, dienen te worden overwonnen, is het gebruik van den invaller van vlammenwerpers op grote schaal te verwachten. Ook in de Russische veldtocht is, vooral tegen de vele versterkte Russische stellingen, door de Duitsers een ruim gebruik van vlammenwerpers gemaakt.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Onze goede Nederlandse taal kent een groot aantal spreekwoorden en een ervan is: „Wie kaatst moet de bal verwachten". In uw editie van 19 Januari j.l. is door iemand die schijnbaar anoniem wenst te blijven — hetgeen in ons dierbaar Curaçao toch niet gebeurt — gekaatst. Mag ik nu zo vrij zijn de gastvrijheid van uw kolommen in te roepen om de bal terug te werpen?

In uw meergenoemde editie verscheen nl. het volgende ingezonden stukje, hetgeen ik u verzoek hieronder opnieuw te plaatsen daar uw lezers door de biezondere en feestelijke gebeurtenissen zich wellicht de inhoud hiervan niet meer herinneren:

[Voor herplaatsing is helaas geen ruimte beschikbaar — Red.]

Mag ik hieronder van repliek dienen?

1o. De inzender blijkt òf niet erg op de hoogte te zijn van de werkzaamheden aan het nieuwe sportpark van de C.B.L.O., òf wil moedwillig een verkeerde indruk vestigen. Er is nl. nog niet één werkdag gestopt met werken. Van 1 Februari 1942 af is er elke werkdag aan het sportpark gewerkt, zodat de woorden „dagenlang ... en niets — niets ...... op zijn zachtst gesproken op onwaarheid berusten.

2o. Het is een ieder bekend, dat er grote moeilijkheden op Curaçao zijn met vervoer en bewerking van grond. Er heeft zich een gelegenheid voorgedaan om het terrein in orde te krijgen, doch dan had er gedurende een aantal Zondagen met trucks en grondbewerkingsmachines gewerkt moeten worden. Het bestuur van de C.B.L.O. heeft het echter beter gevonden de opening iets later te stellen dan gedurende een aantal Zondagen te laten werken.

3o. Toen het Oranje Comité zijn plannen ging uitwerken voor de viering van de heugelijke gebeurtenis heeft men aan de C.B.L.O. gevraagd of het sportpark tegen die tijd gereed zou zijn, waarop ontkennend is geantwoord. Door bemiddeling van dit Comité — hetwelk ik hier in geen enkel opzicht beschuldig van een minder juiste handeling — is er met man en macht gewerkt om dit sportpark zover gereed te krijgen, dat dit gebruikt kon worden voor een deel van de feestviering.

Ik behoef slechts te wijzen op het grote succes van bv. de demonstratie sportmensen, waarover in de pers zeer enthousiaste verslagen verschenen om te bewijzen hoe de zienswijze van het Oranje-Comité is geweest.

4o. Tot slot zou ik nog kunnen wijzen op een terrein van een religieuze vereniging, waar niet één doch verschillende Zondagen achter elkaar gewerkt werd, doch waarover inzender (anoniem) maar liever niet spreekt.

H. C. J. Nieuwenhoff.

Naschrift van den schrijver van het betreffende ingezonden stuk:

Het zakelijke van de repliek komt hierop neer: De heugelijke gebeurtenis zou de schuld zijn van genoemd werken op Zondag.

Welnu, deze heugelijke gebeurtenis was maanden tevoren bekend; is ons niet overvallen.

Maar...... eerst in de laatste weken werd met de machinale grondbewerking, welke op bedoelde Zondag zulk een ergernis gaf, begonnen.

Wij danken echter den Heer Nieuwenhoff voor zijn impliciete erkenning dat „werken op Zondag" niet mag. Wij hopen verder, dat men zich daaraan zal houden.

[Beide partijen hebben thans het hare kunnen zeggen, weshalve de discussie gesloten is. — Red.]

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma. 25 Jan.:

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468 en Hr. Prins, tel. 330.

Sportclub Asiento: Voetballen: As. Dinsdag 26 Januari een vriendschappelijke wedstrijd: Asiento 2 — L.O.N.A. Terrein Rio Canario. Aanvang 16.30 uur precies. Scheidsrechter Hr. Jansen.